

PROSTOR

květen 2012

Úvodník

A je tady zase máj!

Květen je tu! A s ním i nové číslo Prostoru.

Jak tak sedím u počítače a namáhám mozek, vidím venku za okny jak všechno kvete, ptáčky zpívají jako opilí, sluníčko svítí... (noo vlastně... v minulém čísle jsme také psali o „krásném počasí“ a nakonec bylo deštivo až hrůza. Holt ale to byl asi ten apríl, tuším). Ale teď je máj, vždyť to znáte. Babičky se rozplývají nad rozkvetlou přírodou, zatímco alergici na ni peprně nadávají. Rodičovstvo zase nadává po návratu z třídních schůzek.

Maturanti se horečně připravují na svůj den D, pátáci a devátáci se potí u přijímaček a mladší děti ve škole nevydrží chvíli v klidu posedět, tak je láká ven sluníčko. Koho by bavila hodina češtiny, když trávník přímo volá po míči?

Však nezoufejte, moji milí! Ještě dva měsíce a prázdniny jsou u nás.
Hoa Mi

Jaro se ujalo své vlády... a květen je také současně předzvěst, že se blíží prázdniny.

Před zájezdem ZUŠ do Francie redaktorky Prostoru vyzpovídaly paní ředitelku

Prostor: *Kolik lidí se zájezdu zúčastní?*

p. ředitelka: Celkem nás bude 33: jede 25 dětí, 7 učitelů a paní překladatelka. Jedou všechny děti, jejichž rodiny minulý rok ubytovávaly děti francouzské. A spolu s nimi ještě několik dalších vybraných žáků.

Více na str. 2

Dopis z chebského Domova pro seniory, který hodně potěšil

Vážená paní ředitelko,
ráda bych poděkovala za krásné odpoledne, které klientům Domova pro seniory v Chebu v Dragounské ulici zprostředkovala Jarmila Marková, učitelka 1. a 2. ročníku Literárně-dramatického oddělení ZUŠ Fr. Lázně. Celý program byl velice pečlivě připraven - od kostýmů, hlasitého, dobře srozumitelného a procítěného přednesu, až po vzorné chování dětí. Reakce klientů na vystoupení byla úžasná. Zaujala každého diváka a posluchače. Klientky nešetřily chválou. Byl to opravdu velký zážitek. Jsme rádi za každé vystoupení a zpestření všedního dne klientů, které jim udělá radost. Úroveň tohoto vystoupení byla hodně nadprůměrná a setkáváme se s takto dokonale připraveným vystoupením málokdy. Přejeme dětem i paní Markové mnoho radosti z dobře odvedené práce a hodně usměvavých a spokojených diváků.

Eva Vosmíková, Domov pro seniory v Chebu

Před zájezdem do Francie redaktorky Prostoru vyzpovídaly paní ředitelku

Prostor: *Takže již předcházela jedna návštěva. Jak vlastně začala spolupráce františkolázeňské ZUŠky a soukromé Hudební a baletní školy ve Francii?*

pí. ředitelka: Ředitelka tamější školy, paní Lada Braud (za svobodna Kašparová) pochází z Chebu a je bývalou žákyní p. uč. Jiřiny Peškové, která jí učila hrát na klavír. Poté, co se vdala a odstěhovala do Francie, se stala ředitelkou umělecké školy a zhruba po roce nás kontaktovala.

Prostor: *Jak dlouho bude zájezd trvat?*

pí. ředitelka: V pondělí 25.6. na večer odjíždíme z Fr. Lázní a večer 26.6. nás budou očekávat v Cluses, v pátek budeme koncertovat a v sobotu 1. 7. ráno z Cluses odjedeme. Cestujeme autobusem.

Prostor: *Máte kromě koncertování v plánu i něco jiného? Chystáte se navštívit nějaké historické památky?*

pí. ředitelka: Určitě ano. Je zvykem, že hostitelská škola připraví studentům program v rámci vzájemného poznávání. Máme například naplánovaný výlet do měst Annency a do Chamonix.

Prostor: *Jaký program jste měli připravený pro francouzské žáky minulý rok?*

pí. ředitelka: Podnikli jsme s nimi výlet do Bečova, Mariánských Lázní a do Kraslic, kde

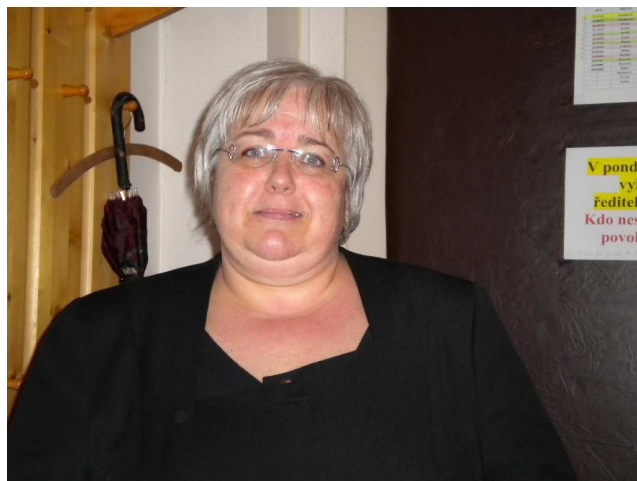
na výrobu hudebních nástrojů, zavítali jsme také do Chebu, kde jsme mladým Francouzům ukázali krásy historického centra aj.

Prostor: *S čím do Francie odjíždíte?*

pí. ředitelka: Kromě toho, že si naši žáci pečlivě a pilně (alespoň v to pevně doufám) nastudovali svá vystoupení, chceme ve Francii představit naši školu a naše město v krátkém a vtipném filmovém šotu, zhotoveném p. uč. D. Černým.

Prostor: *Máte z něčeho obavy?*

pí. ředitelka: Samozřejmě, vždycky se bojím, že se něco nevydaří, zvrtně... Takže raději skončím: Těšíme se na cestu, na to, že poznáme část Francie a také práci našich kolegů.

Paní ředitelka Miroslava Pešková se přípravou na zájezd do Francie zabývá pečlivě.

Program na měsíc květen a červen 2012

3.- 6. 5. ZUŠ Kladno: Celostátní kolo ve hře na dechové a bicí nástroje, p. uč. Bohumil

Polívka se svými žáky - sourozenci Břeňovými

Ne 13.5. 10.00 - Divadlo, Koncert pro maminky, účinkují především předškolní žáci

Ne 20.5. 10.00 - Divadlo, Školní koncert

Čt 24.5. 9.00 a 10.00 - ZUŠ, Výchovné koncerty pro MŠ

Pá 25.5. 12.00 - 18.00 Zápis žáků do ZUŠ

Pá 1.6. 19.00 - Divadlo, 1. absolventský koncert

Ne 3.6. 10.00 - Divadlo, Koncert rodičů s dětmi

Pá 8.6. 19.00 - Divadlo, 2. absolventský koncert

So 9.6. 19.00 - Divadlo, Vystoupení žáků tanečního oddělení

Ne 17.6. 10.00 - Divadlo, Společný koncert s hud. školou z Bad Brambachu a Adorfu (SRN)

21.-24.6. - Město Blatná - VI. ročník mezinárodní kontrabasové soutěže (p. uč. B. Polívka)

Ne 24.6. 10.00 - Divadlo, Veřejná generálka programu do Francie

26. 6.-1. 7. Zájezd do Francie – Cluses

V těchto půvabných krojích tanečníci vystupovali...

Chlapci mají drtivou převahu

V Krajském kole tanečních skupin v Chodově 4. dubna získala skupina mladých tanečníků ze ZUŠ Františkovy Lázně pod vedením učitelky Dagmar Živnové cenu za chlapecký projev v choreografii. Šlo o nastudovaný lidový tanec se zpěvy s názvem „Dráteníček“. Skupina, ve které až na jednu výjimku jsou samí chlapci, se do kraje probjovala z okresního kola v Aši, kde také zaujali choreografií. Společně s nimi postoupila z Fr. Lázní ještě sólistka Nelya Hefyuk s choreografií „V šeru“ (moderní výrazový tanec). Všichni se velmi snažili a proto si zaslouží za výkon velkou pochvalu, včetně paní Dany Staré, učitelky ZUŠ, která na soutěži mladé tanečnice korepetovala.

Paní učitelka Živnová prozradila, že v současné době vyučuje cca 125 žáků ve věku od 4 do 19 let (dospělí žáci k ní docházejí na individuální výuku, mezi nimi je např. i Nelya Hefyuk). Větší část tvoří ale malé děti z MŠ a prvních a druhých tříd ZŠ. Je mezi nimi i Jan Šmrha, jehož starší bratr Daniel (13) úspěšně studuje v Praze na soukromé Taneční konzervatoři I. V. Psoty.

Paní Živnová je také z Prahy a tanec velmi miluje, je také absolventkou soukromé Taneční konzervatoře I. V. Psoty, ale před kariérou profesionální tanečnice dala přednost dráze učitelky - vzorem je jí její maminka. Maminka paní Živnové mimochodem byla operetní i operní zpěvačkou, ale zcela se oddala učitelskému povolání.

Malí tanečníci v redakci Prostor odpovídají na otázky redaktorek Denisy Pilařové (vlevo) a Jany Pěčové (vpravo).

Paní Živnová sem přišla za prací, ale Františkovy Lázně se jí staly druhým domovem. Na otázku, kdo je její velkou láskou se smíchem řekla, že v současné době je to její boxer Rocky.

Na snímku Jany Pěčové zleva: Kluci - Marek Radojčič, Ladislav Sudek, Jiří Hrdlička, Jan Šmrha, Ondřej Molodovec. Uprostřed paní učitelka D. Živnová s Lucíí Jandovou. Chybí Ondřej Krejča.

S dětmi ze souboru si povídaly Denisa Pilařová a Jana Pěčová. Všem položily stejné otázky: Jaké máš záliby? Jak dlouho chodíš na taneční? Co teď nového připravujete? Jak tě balet baví? Máš sourozence?

Jan Šmrha (7)

Rád pracuje se dřevem, na balet chodí 3 roky a připravuje druhou část baletní pohádky „O rybičce“ (tato odpověď se týkala všech ostatních – a zbytku souboru). Balet ho baví. Bratr Daniel (13) studuje Taneční konzervatoř. Kromě Daniela má ještě sestřičku Pavlíčku.

Ondřej Molodovec (6)

Hraje na flétnu a stejně jako Jenda chodí na balet tři roky. A balet ho taky hodně baví, jenom doma si asi musí hrát sám, poněvadž je jedináček.

Marek Radojčič (7)

Rád si hraje na počítači hry Kriss kross. Na balet chodí jako předchozí kluci rád a taky 3 roky. Má doma staršího brášku Aleše (10).

Ladislav Sudek (7)

Rád hraje na flétnu a rád chodí na balet. Učí se stejně jako ostatní 3 roky. Nebydlí ve Fr. Lázních, ale dojíždí z Hazlova. Je jedináček, ale nějakého sourozence by chtěl.

Jiří Hrdlička (7)

Nejraději si hraje venku, na balet chodí 3 roky a také - bydlí v Třebeni, balet ho moc baví. Je mu 7 let a má sestřičku Vandu (11), která také chodí na balet.

Lucie Jandová (7)

Jediná holčička mezi kluky, ale neztratí se. Je z Křižovatky, kromě baletu hraje na klavír a dělá loutky. Balet je jejím největším koníčkem, tancuje, stejně jako ostatní tři roky. Má staršího bratra Vaška.

Za všechny pak odpověděl na závěr Jenda Šmrha: „Všichni, i Lucinka, bychom chtěli být baletáky a baletkou.“

Všechny zájemce také tímto zveme 9. června od 19.00 hod. do františkolázeňského divadla, kde se koná velký taneční večer ZUŠ Fr. Lázně!

Z vlastní tvorby našich redaktorů

Můj naprosto šílený příběh

Dneska jsme byli v ZOO a tam byl takový páv, který se pořád chlubil svými péry, co měl jako každý páv na širokém ocase. Potom jsme šli do kina, kde zase postával nějaký nervózní pán, který hrál na housle (abych to shrnula: byl to nervózní hudebník).

Když jsme se vrátili domů, tak jsme se koukali na zprávy (v televizi), a tam vyděšení hlasatelé říkali, že se blíží konec světa, a že budou muset vyslat supermana, aby nás zachránil. Pak si můj křeček stoupl na zadní nohy a nasadil si kšiltovku. Můj pes skočil na okno, otevřel ho a mával na mojí kamarádku! Sesběhla jsem ze schodů a šla jí otevřít dveře. Řekla mi, že taky viděla ty zprávy a byla úplně vylekaná.

Mamka, jakoby se nechumelilo, mi zavolala, že máme jít vyzít koš. Šli jsme ty odpadky tedy odnést do popelnice. Když kámoška odešla, tak jsem zavolala na Kostíka (mého želváka), Alošku (mou kočku), Spidermana (mého křečka) a na Dubínka (mého psa). Všichni ke mně přiběhli. Řekla jsem jim, že bude konec světa a oni na mě roztomile koukali. Když se blížil den konce světa, tak se z hory Sulamit vynořil superman, začal bojovat se vším co se mu před oči postavilo.

Všechny nás zachránil, takže to skoro jako vždy dopadlo dobře!

Julie Hůřová

Proč ráda čtu

Čtení. Mnoha lidí řekne mučení nebo nuda. Hodně lidí jde radši do kina nebo si to stáhne jako film. Ale čtení je zábava. Pokaždé se můžete vžít do nějaké role. Někdy můžete být Robin Hood, jindy princeznou, nebo jakýkoli jiným hrdinou, záleží jen, co právě čtete.

Knihami se člověk i učí a procvičuje slovní zásobu, do některých knížek se i píše nebo maluje. Čtení je zábava. Kniha je přítel. Vždy k ní jdete a nevíte, co se může stát. Co se děje s říší? Kdo zemřel. Vždy máte motýlky v břiše, když sedíte ve škole nebo doma a přemýšlíte nad tím, jak to pokračuje. Poté nad tím uvažujete, jako by to byla skutečnost. Přátelé hrdiny jsou vašimi přáteli. Čtení je zábava.

Malé děti začínají číst v prvních třídách. Vždy jsme milovaly, když nám rodiče četli, co se děje s našimi hrdiny. A teď si to můžeme přečíst sami. Ponořit se a prožívat.

Spousty dospívajících dětí začínají zajímat jiné druhy literatury: scifi, fantasy. Jiní se dají na komiksy neboli časopisy. Jiní nečtou vůbec. Jen SMS, které si píšou s přáteli.

Starší lidé čtou noviny. Nebo staré knihy z jejich mládí. Už ví, o co jde. Poznali smysl života. A vždy se můžou začíst a zapomenout na okolní svět plný zlých lidí. Pěkně na houpacím křesle u plápolajícího ohně.

Slepí lidé mohou také číst. Speciální písma. Člověk může být slepý, ale číst může. A říká se, že tito lidé vidí srdcem.

Čtení je zábavné a pro kohokoliv na světě.

Petra Hůlková

Hrozné zjištění

Byl den jako každý jiný. Ráno jsem vstala, udělala si snídani, připravená svačina už ležela na stole a já se šla oblékat. Sotva jsem došla k zrcadlu, propadla bych se hanbou: náhle jsem si připadala jako největší ošklivka na světě, moje oblečení bylo tak starý a nudný a okoukaný. A tak jsem to ráno v tu ránu dostala nápad: teď, když mamka není doma, mohla bych si zkusit nějaké její věci. Vyparádila jsem se. Navlékla jsem si svoje bílé džíny, mámino stylové růzovobílé pruhované triko a tygrovaný, zářivě růžový šátek. Ještě jsem si vypůjčila mámino bílé sáčko, nakulmovala si vlasy a namalovala řasy. Cítila jsem se skvěle. Vlastně úplná pravda je, že jsem přímo propadla pýše. Koho jsem potkala, ten chválil můj nový outfit.

Jenže, večer se měla vrátit mamka domů a já věděla, že budu muset oblečení vrátit. Chvíli jsem si na tu myšlenku zvykala, ale pak jsem dostala další nápad! Vybrala jsem z obálky dvě tisícovky, které jsem dostala od našich na plánovaný zájezd do Brna, přidala k tomu další tři tisícovky od babičky a vypravila jsem se se svou kámoškou Kamčou nakupovat. Trvalo to dvě hodiny, ale stálo to za to. Měla jsem dojem, že teď jsem konečně „in“! Pyšně jsem se v mnou vybraném oblečení vrátila domů. No, naši se dívali dost divně, nepadali, že by byli z mého nového pohledu nadšení. „No a co,“ opakovala jsem si v duchu, „ať si myslí co chtějí, nemají vůbec ponětí, co je to móda“.

Jana Pěčová

Květen je měsícem zkoušek, přijímačky na gymnázium úspěšně složila i jedna z našich redaktorek Markéta. Svoje zážitky pěkně vylíčila ve fiktivním dopisu...

Milá Ireno,

díky za krásný dopis, který jsi mi poslala. A tak ti píšu. V pondělí a v úterý jsem dělala zkoušky na gymnázium. Měla si vidět, jak jsem se s tátou připravovala, jak na mě řval, abych se trochu snažila a tak dále...

A konečně to přišlo! Ty zkoušky. Ne, že bych se na ně těšila, ale chtěla jsem o mít co nejdřív za sebou. Ráno jsem se strašně klepala a při prvním testu jsem se málem pozvracela jedné holce na záda. No, FUJ! To byl pocit, to si snad ani nedovedeš představit, jak mi bylo špatně.

Včera přišly výsledky a vzali mě i mojí kamarádku Barču. Tak jsem moc ráda!!! Až si to přečteš, možná z toho pochopíš, jak mi bylo...

ZUŠ Františkovy Lázně má nové webové stránky, kde můžete najít vše, co vás o této škole, jejich učitelích stejně jako i o žácích, včetně jejich výsledků může zajímat. Chcete-li více podrobností, stačí zajít na adresu:

www.zusfrantiskovylazne.cz